

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ได้มีการรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการสัมภาษณ์ครู ที่สามารถวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 สถานภาพของครู

1.2 การปฏิบัติ ด้านการเตรียมการและวางแผนการจัด

โปรแกรมการเรียนร่วม การดำเนินการตามแผนงาน การติดตามประเมินผล และการส่งเสริมและสนับสนุน

ตอนที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ที่สามารถวิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 สถานภาพของผู้ปกครอง

2.2 การปฏิบัติ ด้านการเตรียมการและวางแผนการจัด

โปรแกรมการเรียนร่วม การดำเนินการตามแผนงาน การติดตามประเมินผล และการส่งเสริมและสนับสนุน

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครอง ที่เป็นรายละเอียดและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ตอนที่ 4 ผลการสังเกตชั้นเรียนที่มีนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ที่เป็นรายละเอียดและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ตอนที่ 5 สรุปภาพรวมของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นความเรียง

ตอนที่ 6 สรุปปัญหาของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการ
พัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นรายชื่อ

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของความร่วมมือระหว่างครูกับ
ผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
เพื่อสร้างรูปแบบของการจัดระบบความร่วมมือของครูและผู้ปกครองในการ
พัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนประถมศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (N = 25)		
ชาย	1	4.00
หญิง	24	96.00
อายุ (N = 25)		
21 - 30 ปี	5	20.00
31 - 40 ปี	14	56.00
41 - 50 ปี	6	24.00
50 ปีขึ้นไป	-	-
วุฒิการศึกษาสูงสุด (N = 25)		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	23	92.00
ปริญญาโท	2	8.00
ปริญญาเอก	-	-
สำเร็จการศึกษาวิชาเอก (N = 25)		
พลศึกษา	1	4.00
ภาษาไทย	3	12.00
สังคมศึกษา	2	8.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1	4.00
ภาษาอังกฤษ	1	4.00
การศึกษาพิเศษ	13	52.00
โภชนาการชุมชน	1	4.00
จิตวิทยาแนะแนว	1	4.00
จิตวิทยาการศึกษา	1	4.00
เทคโนโลยีทางการศึกษา	1	4.00
อายุราชการ (N = 25)		
ต่ำกว่า 5 ปี	5	20.00
5 - 10 ปี	7	28.00
11 - 15 ปี	11	44.00
15 ปีขึ้นไป	2	8.00
หน่วยงานที่สังกัด (N = 25)		
สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร	-	-
กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา	21	84.00
สำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร	4	16.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่าครูผู้สอนนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 เป็นหญิง ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 จบการศึกษาวិชาเอกการศึกษาพิเศษ

ครูจำนวนมากร้อยละ 44.00 มีอายุราชการระหว่าง 11-15 ปี

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 เป็นครูในสังกัดกองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามหน้าที่ความรับผิดชอบ และประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
หน้าที่ความรับผิดชอบ (N = 25)		
ครูประจำชั้นปกติสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	-	-
ครูประจำชั้นพิเศษสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	25	100.00
ระดับชั้นที่สอน (N = 25)		
ป.1	9	36.00
ป.2	5	20.00
ป.3	4	16.00
ป.4	1	4.00
ป.5	1	4.00
ป.6	1	4.00
ป.1-2	2	8.00
ป.1-3	1	4.00
ป.3-6	1	4.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
<p>ประสบการณ์ในการสอนนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา (N = 25)</p>		
ต่ำกว่า 5 ปี	8	32.00
5 - 10 ปี	11	44.00
11 - 15 ปี	5	20.00
15 ปีขึ้นไป	1	4.00
<p>ประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนา หรือดูงานเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)</p>		
ไม่เคย	-	-
เคย	25	100.00
<p>หน่วยงานที่จัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (N = 25)</p>		
กรมอนามัย	1	4.00
ศูนย์สุขภาพจิต	1	4.00
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต	3	12.00
โรงพยาบาลเทพธารินทร์	1	4.00
กองการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา	25	100.00
สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	10	40.00
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	5	20.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่าครูทั้งหมดทำหน้าที่เป็นครูประจำชั้นพิเศษสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และครูจำนวนมากร้อยละ 36.00 สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครูจำนวนมากร้อยละ 44.00 มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 5-10 ปี

ครูทั้งหมดเคยได้รับการอบรม/ประชุม/สัมมนา หรือดูงานเกี่ยวกับนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และครูทั้งหมดเคยได้รับการอบรม/ประชุม/สัมมนา หรือดูงานที่กองการศึกษาพิเศษจัด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของความคิดเห็นของครู จำแนกตามการ
สำรวจความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กที่มี
ความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การสำรวจความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)		
เคย	10	40.00
โดยการพูดคุย	8	80.00
โดยการออกแบบสอบถามง่าย ๆ	2	20.00
ไม่เคย	15	60.00
เพราะนึกไม่ถึง	2	13.33
เพราะไม่มีเวลา	2	13.33
เพราะยังวางแผนการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร	4	26.67
เพราะคิดว่าผู้ปกครองน่าจะได้รับความรู้จาก แพทย์ที่วินิจฉัยลูกมาแล้ว	2	13.33
เพราะคิดว่าผู้ปกครองมีพื้นฐานความรู้ไม่เท่ากัน		
ออกแบบสำรวจยาก	1	6.67
เพราะคิดว่าควรเป็นหน้าที่ของสำนักงาน การประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	4	26.67

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กที่มี ความบกพร่องทางสติปัญญา. (N = 25)		
มาก	-	-
ปานกลาง	8	32.00
น้อย	17	68.00
คิดว่าแก้ไขได้	16	94.11
โดย การพูดคุย	10	62.50
การจัดประชุมหรืออบรม	5	31.25
การหาความรู้จากป้ายนิเทศที่ครูจัด	1	6.25
คิดว่าแก้ไขไม่ได้	1	5.88

จากตารางที่ 3 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ไม่เคยสำรวจ
ความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
และสาเหตุที่ครูจำนวนมากร้อยละ 26.67 ไม่ได้สำรวจความรู้และความเข้าใจของ
ผู้ปกครองเพราะยังวางแผนการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร และคิดว่าควรเป็นหน้าที่ของ
สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 คิดว่าผู้ปกครองมีความรู้และความเข้าใจ
เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาน้อย และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 94.11
คิดว่าสามารถแก้ไขได้ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 คิดว่าแก้ไขได้ด้วยการพูดคุย

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเชิญผู้ปกครอง เข้ารับการอบรมเพื่อจะได้มีความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)		
เคยเชิญ	-	-
ไม่เคยเชิญ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	25	100.00
เพราะโรงเรียนไม่มีนโยบายที่จะจัดอบรม	7	28.00
เพราะคิดว่าผู้ปกครองจะเข้ารับการอบรมน้อย	1	4.00
เพราะคิดว่ามีความสามารถไม่พอที่จะจัด	7	28.00
เพราะยังวางแผนการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร	4	16.00
เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของกองการศึกษาพิเศษ	5	20.00
เพราะคิดว่าผู้ปกครองน่าจะได้รับความรู้จากแพทย์ที่ วินิจฉัยลูกมาแล้ว	1	4.00
เพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของสำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร	1	4.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบโปรแกรมการ เรียนของนักเรียน (N = 25)		
เคยเชิญ	20	80.00
โดยเชิญในวันมอบตัว อธิบายโปรแกรมการเรียน เหมือนเด็กปกติ	3	15.00
โดยเชิญในวันประชุมผู้ปกครองร่วมกับเด็กปกติ อธิบายโปรแกรมการเรียนเหมือนเด็กปกติ	4	20.00
โดยเชิญในวันประชุมผู้ปกครองร่วมกับเด็กปกติ และแยกอธิบายโปรแกรมการเรียนของเด็กพิเศษ ในช่วงท้าย	3	15.00
โดยเชิญประชุมเฉพาะเด็กพิเศษในวันอื่น ๆ ที่ โรงเรียนหรือครูประจำชั้นกำหนด อธิบายโปรแกรม การเรียนของเด็กพิเศษ	10	50.00
ไม่เคยเชิญ	5	20.00
เพราะยังวางแผนการทำงานไม่ดีเท่าที่ควร	1	20.00
เพราะพูดคุยกับผู้ปกครองตลอดเวลาอยู่แล้ว	2	40.00
เพราะโอกาสที่ผู้ปกครองจะมาพร้อมเพรียงกันมีน้อย จึงอาศัยการคุยเป็นรายบุคคล	1	20.00
เพราะได้ประชุมเฉพาะเด็กพิเศษตั้งแต่เป็นนักเรียน ใหม่ของโรงเรียน จึงไม่มีการประชุมอีก	1	20.00

จากตารางที่ 4 แสดงว่าครูทั้งหมดไม่เคยเชิญผู้ปกครองเข้ารับการอบรม เพื่อจะได้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สาเหตุที่มากที่สุด ร้อยละ 28.00 เพราะโรงเรียนไม่มีนโยบายที่จะจัดอบรมและครูคิดว่ามีความสามารถไม่พอที่จะจัด เท่ากัน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 เคยเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบโปรแกรมการเรียนของนักเรียน โดยเชิญผู้ปกครองประชุมเฉพาะเด็กพิเศษในวันอื่นๆ ที่โรงเรียนหรือครูประจำชั้นกำหนด อธิบายโปรแกรมการเรียนของเด็กพิเศษมากที่สุด ร้อยละ 50.00

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน (N = 25)		
เคยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น	22	88.00
ไม่เคยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น	3	12.00
เพราะถือว่าการสอนเป็นหน้าที่ของครู	1	33.33
เพราะไม่แน่ใจว่าสามารถทำตามที่ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นได้หรือไม่	1	33.33
เพราะได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนไว้แน่นอนแล้ว ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้	1	33.33

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 เคยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน

สาเหตุที่ครูไม่เคยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น เพราะถือว่าการสอนเป็นหน้าที่ของครู ไม่แน่ใจว่าสามารถทำตามที่ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็นได้หรือไม่ และได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนไว้แน่นอนแล้วไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ คิดเป็นร้อยละ 33.33 เท่ากัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามความสม่ำเสมอในการติดต่อกับผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การติดต่อกับผู้ปกครอง (N = 25)		
สม่ำเสมอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	15	60.00
โดยการโทรศัพท์	1	6.67
โดยการเขียนจดหมาย	9	60.00
โดยการพูดคุยขณะมารับ-ส่งเด็ก	12	80.00
ไม่สม่ำเสมอ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	10	40.00
โดยการโทรศัพท์	-	-
โดยการเขียนจดหมาย	9	90.00
โดยการพูดคุยขณะมารับ-ส่งเด็กเฉพาะเวลาที่มีธุระ	7	70.00
โดยการส่งความผ่านนักเรียนที่เป็นญาติหรือเป็นเพื่อนบ้าน	2	20.00

จากตารางที่ 6 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ติดต่อกับผู้ปกครองสม่ำเสมอ และวิธีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 พูดคุยกับผู้ปกครองขณะมารับ-ส่งเด็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามวิธีการติดต่อกับผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การมีเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครอง (N = 25)		
มี	25	100.00
ไม่เคยโทรศัพท์	2	8.00
เคยโทรศัพท์	23	92.00
โทรศัพท์ติดต่อสม่ำเสมอ	2	8.69
โทรศัพท์ติดต่อเมื่อมีธุระจำเป็น	21	91.31
ไม่มี	-	-
การไปเยี่ยมบ้านนักเรียน (N = 25)		
เคย	3	12.00
ไม่เคย	22	88.00
เพราะไม่มีเวลา	14	63.64
เพราะการจราจรไม่สะดวก	1	4.55
เพราะผู้ปกครองกับครูติดต่อกันสม่ำเสมออยู่แล้ว	4	18.18
เพราะบ้านนักเรียนอยู่ในชุมชนแออัด ไม่กล้าเข้าไป		
เกรงจะเกิดอันตราย	3	13.63

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การคุยกับผู้ปกครองที่มารับ-ส่งนักเรียน (N=25)		
คุย	25	100.00
เกือบทุกคน	8	32.00
เฉพาะคนที่มีฐานะ	17	68.00
เรื่องที่คุย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ปัญหาของนักเรียน	12	48.00
พัฒนาการของนักเรียน	11	44.00
ความร่วมมือเกี่ยวกับงานโรงเรียน	4	16.00
ไม่คุย	-	-

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครูทั้งหมดมีเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครอง ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 เคยโทรศัพท์ติดต่อกับผู้ปกครอง โดยที่ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 91.31 โทรศัพท์ติดต่อเมื่อมีฐานะจำเป็น

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ไม่เคยไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ซึ่งสาเหตุที่ครูไม่เคยไปเยี่ยมบ้านนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 63.64 เพราะไม่มีเวลา

ครูทุกคนเคยคุยกับผู้ปกครองที่มารับ-ส่งนักเรียน และ เรื่องที่คุยกับผู้ปกครองมากที่สุดร้อยละ 48.00 คือเรื่องปัญหาของนักเรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับการมาโรงเรียนของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การมา-กลับของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ผู้ปกครองมารับและมาส่ง	25	100.00
นักเรียนมาเองและกลับเอง	16	64.00
นักเรียนมาและกลับกับรถรับ-ส่ง	17	68.00
ผู้ปกครองมาส่งตอนเช้าและตอนเย็นกลับเอง	1	4.00
การมาโรงเรียนสายของนักเรียน (N = 25)		
สาย	4	16.00
ผู้ปกครองอธิบายสาเหตุ	4	100.00
ผู้ปกครองไม่อธิบายสาเหตุ	—	—
ไม่สาย	21	84.00
การขาดเรียนของนักเรียน (N = 25)		
บ่อย	5	20.00
ผู้ปกครองอธิบายสาเหตุ	3	60.00
ผู้ปกครองไม่อธิบายสาเหตุ	2	40.00
ไม่บ่อย	20	80.00

จากตารางที่ 8 แสดงว่าครูทั้งหมดทราบว่า การมาโรงเรียนและกลับบ้านของนักเรียนมีผู้ปกครองมารับ-ส่ง ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 เห็นว่านักเรียนมาโรงเรียนไม่สาย และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 เห็นว่านักเรียนขาดเรียนไม่บ่อย ซึ่งครูส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ได้รับคำอธิบายสาเหตุการขาดเรียนจากผู้ปกครอง

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละของความคิดเห็นของครู จำแนกตามความสนใจ
ของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบรายละเอียดของหนังสือเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัด (N = 25)		
ทราบ	22	88.00
จากการสอนการบ้านให้ลูก	13	59.09
เพราะครูชี้แจงในวันประชุม	7	31.81
เพราะครูชี้แจงในวันมอบตัว	1	4.55
จากการพูดคุยกับครูในแต่ละวัน	1	4.55
ไม่ทราบ	3	12.00
เพราะผู้ปกครองไม่สนใจ	2	66.67
เพราะครูเก็บหนังสือเรียน หรือสมุดแบบฝึกหัดไว้ที่ โรงเรียน	1	33.33

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันของผู้ปกครอง (N = 25)		
ทราบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	18	72.00
จากการสอนการบ้านให้นักเรียน	5	27.77
จากการพูดคุยกับครูในแต่ละวัน	4	22.22
จากการเปิดสมุดของนักเรียนดูทุกวันในตอนเย็น	11	61.11
ไม่ทราบ	7	28.00
เพราะผู้ปกครองไม่สนใจ	2	28.57
เพราะครูเก็บหนังสือเรียน หรือสมุดแบบฝึกหัดไว้ที่โรงเรียน	5	71.43
การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนของนักเรียน (N = 25)		
ทราบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	24	96.00
นักเรียนเตรียมเอง	8	33.33
ผู้ปกครองเตรียมให้	14	58.33
ครูเตรียมไว้ให้ที่โรงเรียน	5	20.83
ไม่ทราบว่าใครเตรียมให้	1	4.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบรายละเอียดของข้อสอบ (N = 25)		
ทราบ	18	72.00
ไม่ทราบ	7	28.00
เพราะผู้ปกครองไม่ถาม	5	71.43
เพราะครูไม่ได้ชี้แจง	2	28.57
การทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน (N=25)		
ทราบ	17	68.00
ไม่ทราบ	8	32.00
เพราะผู้ปกครองไม่ถาม	6	75.00
เพราะครูไม่ได้ชี้แจง	2	25.00

จากตารางที่ 9 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 เห็นว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัด และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 59.09 คิดว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดของหนังสือเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัดจากการสอนการบ้านให้ลูก

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 คิดว่าผู้ปกครองทราบเนื้อหาที่นักเรียนเรียนในแต่ละวัน และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 61.11 คิดว่าผู้ปกครองทราบเนื้อหาที่นักเรียนเรียนในแต่ละวันจากการเปิดสมุดของนักเรียนดูทุกวันในตอนเย็น

สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่ทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวัน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 คิดว่าเพราะครูเก็บหนังสือเรียน หรือสมุดแบบฝึกหัดไว้ที่โรงเรียน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ทราบถึงการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนของนักเรียน และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 58.33 ทราบว่าผู้ปกครองเตรียมอุปกรณ์การเรียน

ให้นักเรียน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 คิดว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดของข้อสอบ และสาเหตุที่ผู้ปกครองร้อยละ 28.00 ไม่ทราบรายละเอียดของข้อสอบ ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.43 คิดว่าเพราะผู้ปกครองไม่ถาม

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 คิดว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน และสาเหตุที่ผู้ปกครองร้อยละ 32.00 ไม่ทราบ รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 คิดว่า เพราะผู้ปกครองไม่ถาม

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าถึงเกิดขึ้นเรียนของผู้ปกครอง (N = 25)		
เคย	6	24.00
ไม่เคย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	19	76.00
เพราะผู้ปกครองไม่สนใจ	2	10.52
เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลา	13	68.42
เพราะผู้ปกครองเกรงใจครู	1	5.26
เพราะครูถือว่าการสอนเป็นเรื่องเฉพาะของครู กับนักเรียน	1	5.26
เพราะโรงเรียนไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองขึ้นบน อาคารเรียน	1	5.26
เพราะลูกเรียนมาหลายปีแล้วผู้ปกครองทราบ แนวทางการสอนดี	2	10.52

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การช่วยสอนหรือช่วยดูแลนักเรียนในชั้นของผู้ปกครอง (N = 25)		
เคย	2	8.00
ไม่เคย	23	92.00
เพราะผู้ปกครองไม่สนใจ	2	8.70
เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลา	15	65.22
เพราะผู้ปกครองเกรงใจครู	2	8.70
เพราะโรงเรียนไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองขึ้นบน อาคารเรียน	1	4.34
เพราะลูกเรียนมาหลายปีแล้วผู้ปกครองทราบแนวทางการ สอนดี	2	8.70
เพราะครูคิดว่านักเรียนอยู่ใกล้ผู้ปกครองแล้วจะพัฒนา ได้ซ้ำ ไม่อยากให้ผู้ปกครองเข้ามายุ่ง	1	4.34
การช่วยนักเรียนเตรียมตัวสอบของผู้ปกครอง (N = 25)		
ช่วย	25	100.00
โดยไม่ให้หยุดเรียน	1	4.00
โดยสอนทบทวนให้	15	60.00
โดยให้ทำแบบฝึกหัดเสริม	3	12.00
โดยเตือนให้อ่านหนังสือ	6	24.00
ไม่ช่วย	-	-

จากตารางที่ 10 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 รายงานว่าไม่เคยมีผู้ปกครองเข้าสังเกตชั้นเรียน ซึ่งสาเหตุที่ไม่มีผู้ปกครองเข้าสังเกตชั้นเรียนครูส่วนใหญ่ร้อยละ 68.42 คิดว่าเพราะผู้ปกครองไม่มีเวลา

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 รายงานว่าไม่เคยมีผู้ปกครองมาช่วยสอนหรือช่วยดูแลนักเรียนในชั้น สาเหตุที่ไม่มีผู้ปกครองมาช่วยสอนหรือดูแลครูส่วนใหญ่ร้อยละ 65.22 คิดว่าผู้ปกครองไม่มีเวลา

ครูทั้งหมดรายงานว่าผู้ปกครองช่วยนักเรียนเตรียมตัวสอบโดยครูส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 คิดว่าผู้ปกครองช่วยนักเรียนเตรียมตัวสอบโดยสอนทบทวนให้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง
เกี่ยวกับประโยชน์และความเหมาะสมของสิ่งที่นักเรียนเรียนในขณะนี้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประโยชน์ของสิ่งที่นักเรียนเรียนในขณะนี้ (N = 25)		
ผู้ปกครองว่ามีประโยชน์	25	100.00
ผู้ปกครองว่าไม่มีประโยชน์	-	-
ความเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน (N = 25)		
ผู้ปกครองว่าเหมาะสม	22	88.00
ผู้ปกครองว่าไม่เหมาะสม	3	12.00
คิดว่าเรียนช้ากว่าพัฒนาการของลูก	2	66.67
คิดว่าเรียนพร้อมกับเด็กที่มีพัฒนาการดีกว่า จึงเรียน ไม่ทัน	1	33.33

จากตารางที่ 11 แสดงว่าครูทั้งหมดเห็นว่าผู้ปกครองคิดว่าสิ่งที่นักเรียนเรียนในขณะนี้ มีประโยชน์ และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 เห็นว่าผู้ปกครองคิดว่าสิ่งที่เรียนเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง เกี่ยวกับอนาคตของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครอง เกี่ยวกับอนาคตของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (N = 25)		
เคยมีผู้ปกครองมาขอคำปรึกษา	12	48.00
ช่วยเหลือโดย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
แนะนำให้ทำงานที่บ้านในรายที่ประกอบอาชีพส่วนตัว	3	25.00
แนะนำให้เรียนต่อในโรงเรียนที่มีการฝึกอาชีพ	9	75.00
แนะนำให้ฝึกงานในสถานที่ต่าง ๆ ใกล้เคียงบ้าน	3	25.00
แนะนำให้ไปถามฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน	2	16.67
แจกเอกสารเกี่ยวกับการฝึกอาชีพให้ไปศึกษา	1	8.33
ไม่เคยมีผู้ปกครองมาขอคำปรึกษา	13	52.00

จากตารางที่ 12 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ไม่เคยมีผู้ปกครองมาขอคำปรึกษาเกี่ยวกับอนาคตของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อผู้ปกครองมาขอคำปรึกษา ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 แนะนำให้เรียนต่อในโรงเรียนที่มีการฝึกอาชีพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบ้านของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบเกี่ยวกับการบ้านของผู้ปกครอง (N = 25)		
ทราบว่าการบ้าน	25	100.00
ทราบจาก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ถามครู	1	4.00
ถามนักเรียน	13	52.00
เปิดดูในสมุดการบ้าน	6	24.00
ต้องลงชื่อรับทราบในสมุดจดการบ้าน	8	32.00
ไม่ทราบว่าการบ้าน	-	-
ความยากง่ายของการบ้าน (N = 25)		
ผู้ปกครองเคยบ่นว่ายาก	3	12.00
แก้ไขโดยลดความยากของเนื้อหาลง	3	100.00
ผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่ายาก	22	88.00
เพราะให้เนื้อหาที่ง่าย	18	81.81
เพราะให้เนื้อหาที่เรียนมาแล้ว และนักเรียนทำได้	4	18.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การสอนการบ้านของผู้ปกครอง (N = 25)		
ผู้ปกครองเคยบ่นว่าสอนไม่ได้	13	52.00
แก้ปัญหาโดย		
แนะนำวิธีสอนให้ผู้ปกครอง	10	76.92
บอกผู้ปกครองว่าให้นักเรียนเว้นไว้มาโรงเรียน		
ครูจะสอนเอง	1	7.69
เขียนอธิบายการสอนในสมุดการบ้านของนักเรียน	2	15.39
ผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่าสอนไม่ได้	12	48.00
ความกังวลใจในการทำการบ้านของนักเรียน (N = 25)		
ผู้ปกครองเคยบ่นว่านักเรียนมีความกังวลใจ	1	4.00
แก้ปัญหาโดยหาสาเหตุและแก้ไข	1	100.00
ผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่านักเรียนมีความกังวลใจ	24	96.00

จากตารางที่ 13 แสดงว่าครูทั้งหมดคิดว่าผู้ปกครองทราบว่ามีนักเรียนมีการบ้านซึ่งครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 คิดว่าผู้ปกครองทราบว่ามีบ้านจากการถามนักเรียน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 เห็นว่าผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่าการบ้านยาก สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่าการบ้านยาก เพราะครูส่วนใหญ่ร้อยละ 81.81 ให้อธิบายที่ง่าย ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ผู้ปกครองเคยบ่นว่าสอนการบ้านไม่ได้ และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 76.92 แก้ปัญหาโดยแนะนำวิธีสอนให้ผู้ปกครอง

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 เห็นว่าผู้ปกครองไม่เคยบ่นว่านักเรียนมีความกังวลใจในการทำการบ้าน

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับการบ้าน
ของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความถี่ในการให้การบ้าน (N=25)		
ทุกวัน	21	84.00
วันเว้นวัน	1	4.00
สัปดาห์ละ 3 วัน	1	4.00
สัปดาห์ละ 2 หรือ 3 วัน	2	8.00
วิชาที่ให้ (N=25)		
คณิตศาสตร์	2	8.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย	15	60.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย เตรียมความพร้อม	2	8.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ศิลปะ	2	8.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ส.ป.ช.	3	12.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ส.ป.ช. ส.ล.น. ก.พ.อ.	1	4.00
การทำกรบ้านของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) (N=25)		
นักเรียนทำเอง	14	56.00
ผู้ปกครองสอน	10	40.00
ครูสอนพิเศษให้ในตอนเย็น	4	16.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การยอมทำการบ้าน (N=25)		
ยอมทำ	20	80.00
ไม่ยอมทำ	5	20.00
ครูแก้ปัญหาโดย		
หาสาเหตุและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง	1	20.00
ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยกวดขัน	4	80.00

จากตารางที่ 14 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 ให้การบ้านทุกวัน และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ให้การบ้านวิชาคณิตศาสตร์และภาษาไทย

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 รายงานว่านักเรียนทำการบ้านเอง โดยที่ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 เห็นว่าเมื่อให้การบ้านแล้วนักเรียนยอมทำ ส่วนครูร้อยละ 20.00 เห็นว่าเมื่อให้การบ้านแล้วนักเรียนไม่ยอมทำ และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 แก้ปัญหาโดยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยกวดขัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการลงโทษนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การลงโทษนักเรียน (N = 25)		
เคยลงโทษ	25	100.00
บอกผู้ปกครองเฉพาะ เวลาที่เจอทันที	11	44.00
เขียนจดหมายบอกผู้ปกครองเฉพาะ เวลาที่นักเรียน มีความผิดมาก	5	20.00
ไม่บอกผู้ปกครองเพราะถือเป็นเรื่องปกติ	9	36.00
ไม่เคยลงโทษ	-	-

จากตารางที่ 15 แสดงว่าครูทั้งหมดเคยลงโทษนักเรียน
ครูที่เคยลงโทษนักเรียน ส่วนใหญ่ร้อยละ 44.00 บอกผู้ปกครองเฉพาะ
เวลาที่เจอทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับ
ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การถูกเพื่อนในชั้นเรียนแกล้ง (N = 25)		
ผู้ปกครองเคยบอกครู	13	52.00
แก้ปัญหาโดยคุณแล่นักเรียนให้มากขึ้น	6	46.15
แก้ปัญหาโดยลงโทษนักเรียนที่แกล้งเพื่อน	7	53.85
ผู้ปกครองไม่เคยบอกครู	12	48.00
การไม่ยอมมาโรงเรียน (N=25)		
ผู้ปกครองเคยบอกครู	5	20.00
แก้ปัญหาโดยตามสาเหตุและหาวิธีแก้ไข	5	100.00
ผู้ปกครองไม่เคยบอกครู	20	80.00
ปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ ของนักเรียน (N=25)		
มี	19	76.00
แก้ปัญหาด้วยตนเอง	6	31.58
แก้ปัญหาโดยขอความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง	7	36.84
แก้ปัญหาโดยให้ผู้ปกครองพาไปพบนักวิชาชีพ	3	15.79
แก้ปัญหาโดยให้พักการเรียนหนึ่งสัปดาห์ พร้อมกับให้ไปพบนักวิชาชีพ	1	5.26
แก้ปัญหาโดยให้พักการเรียนไม่มีกำหนดจนกว่าพฤติกรรมจะดีขึ้น	2	10.53
ไม่มี	6	24.00

จากตารางที่ 16 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ทราบปัญหานักเรียน ถูกเพื่อนแกล้งจากคำบอกเล่าของผู้ปกครอง และครูส่วนใหญ่ร้อยละ 53.85 แก้ปัญหา โดยลงโทษนักเรียนที่แกล้งเพื่อน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 เห็นว่าผู้ปกครองไม่เคยบอกว่าลูกไม่ยอมมา โรงเรียน

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 เห็นว่านักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ และครู จำนวนมากร้อยละ 36.84 แก้ปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ ของนักเรียนโดยขอความช่วยเหลือ จากผู้ปกครอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการประสานงานระหว่างครู
ผู้ปกครองและนักวิชาชีพ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การติดต่อกับนักวิชาชีพ (N = 25)		
ติดต่อ	6	24.00
โดยตรง	-	-
โดยผ่านผู้ปกครอง	6	100.00
ไม่ได้ติดต่อ	19	76.00
การนำข้อมูลจากนักวิชาชีพแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ หรือนำ ข้อมูลจากผู้ปกครองแจ้งให้นักวิชาชีพทราบ		
แจ้ง	4	66.67
โดยการพูดคุย	3	75.00
โดยการแนะนำให้อ่านเอกสาร	1	25.00
ไม่ได้แจ้ง	2	33.33
การรับประทานยาของนักเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)(N = 25)		
ทราบว่ารับประทาน	21	84.00
เพื่อบำรุงร่างกาย	9	42.86
เพื่อป้องกันอาการชัก	8	38.09
เพื่อควบคุมความวุ่นวายของเด็ก	4	19.05
ทราบว่าไม่ได้รับประทาน	15	60.00
ไม่ทราบว่ารับประทานหรือไม่	3	12.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ไม่ได้ติดต่อกับ
นักวิชาชีพ ซึ่งครูที่ติดต่อกับนักวิชาชีพทุกคนติดต่อโดยผ่านผู้ปกครอง

ครูที่ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 66.67 นำข้อมูลที่ได้แจ้งให้
ผู้ปกครองทราบ ในการแจ้งข้อมูลให้ผู้ปกครองทราบ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00
แจ้งโดยการพูดคุย

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 ทราบว่านักเรียนรับประทานยา โดยครู
ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.86 ทราบว่านักเรียนรับประทานยาเพื่อบำรุงร่างกาย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการปรึกษากับผู้ปกครอง
เกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียน (N = 25)		
เคยปรึกษา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	25	100.00
โดยการพูดคุยสม่ำเสมอ	5	20.00
โดยการพูดคุยเฉพาะ เวลาที่มีปัญหา	4	16.00
โดยการพูดคุยเฉพาะ เวลาที่เจอกัน	11	44.00
โดยการเขียนจดหมายเฉพาะ เวลาที่มีปัญหา	7	28.00
โดยการโทรศัพท์เฉพาะ เวลาที่มีปัญหา	3	12.00
ไม่เคยปรึกษา	-	-

จากตารางที่ 18 แสดงว่าครูทั้งหมดเคยปรึกษากับผู้ปกครองเกี่ยวกับ
พัฒนาการของนักเรียนวิธีการปรึกษา ครูจำนวนมากร้อยละ 44.00 ปรึกษา
โดยการการพูดคุยเฉพาะ เวลาที่เจอกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของครู จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับการ
เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษของผู้ปกครอง

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษของผู้ปกครอง (N = 25)		
เข้าร่วม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	25	100.00
โดยมาร่วมด้วยตนเอง	22	88.00
โดยบริจาคเงินสนับสนุน	6	24.00
โดยบริจาควัสดุอุปกรณ์สนับสนุน	3	12.00
ไม่เข้าร่วม	-	-

จากตารางที่ 19 แสดงว่าครูทั้งหมดได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง
ในการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ
ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ได้รับความร่วมมือโดยผู้ปกครองมาร่วม
ด้วยตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการของนักเรียนประถมศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ตารางที่ 20 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ (N = 25)		
ชาย	2	8.00
หญิง	23	92.00
อายุ (N = 25)		
21 - 30 ปี	1	4.00
31 - 40 ปี	12	48.00
41 - 50 ปี	10	40.00
50 ปีขึ้นไป	2	8.00
สถานภาพสมรส (N = 25)		
โสด	2	8.00
สมรส	21	84.00
หย่า	-	-
หม้าย	1	4.00
แยกกันอยู่	1	4.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ (N = 25)		
รับจ้าง	5	20.00
ค้าขาย	4	16.00
พ่อบ้าน	1	4.00
แม่บ้าน	10	40.00
รับราชการ	4	16.00
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1	7.00
จบการศึกษาระดับ (N = 25)		
ประถมศึกษา	11	44.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	3	12.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3	12.00
อนุปริญญา	3	12.00
ปริญญาตรี	5	20.00
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน (N = 25)		
ต่ำกว่า 5,001 บาท	4	16.00
5,001 - 8,000 บาท	3	12.00
8,001 - 11,000 บาท	4	16.00
11,001 - 14,000 บาท	1	4.00
14,001 บาทขึ้นไป	13	52.00

ตารางที่ 20 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความล้มพันธ์กับเด็ก (N = 25)		
เป็นบิดา	2	8.00
เป็นมารดา	19	76.00
เป็นญาติ	4	16.00

จากตารางที่ 20 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 เป็นหญิง ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 48.00 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 84.00 มีสถานภาพสมรส ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 40.00 อาชีพเป็นแม่บ้าน ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 44.0 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 14,001 บาท ขึ้นไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามประสบการณ์การ
ได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์เกี่ยวกับการเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนา หรือดูงานเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)		
ไม่เคย	13	52.00
เคย	12	48.00
หน่วยงานที่จัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ศูนย์สุขวิทยาจิต	7	58.33
โรงพยาบาลรามา	4	33.33
โรงพยาบาลศิริราช	2	16.67
โรงพยาบาลราชวิถี	1	8.33
โรงพยาบาลประสาท	1	8.33
โรงพยาบาลยุวประสาท	1	8.33
โรงพยาบาลราชานุกูล	1	8.33
โรงพยาบาลเทพธารินทร์	1	8.33
โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์	1	8.33
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	1	8.33

จากตารางที่ 21 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ไม่เคย
เข้ารับการอบรม/ประชุม สัมมนา หรือดูงานเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทาง
สติปัญญา และร้อยละ 48.00 เคยเข้ารับการอบรม/ประชุม/สัมมนา หรือดูงาน
เกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้ปกครองที่เคยเข้ารับการอบรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.33 รับการอบรม
จากศูนย์สุขวิทยาจิต

ตารางที่ 22 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความรู้และความ
เข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การได้รับการสำรวจความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)		
เคย	2	8.00
โดยครูชกถาม	2	100.00
ไม่เคย	23	92.00
การมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา (N = 25)		
มาก	–	–
ปานกลาง	3	12.00
น้อย	22	88.00
มีน้อยต้องการให้ครูช่วยโดย	21	95.45
ให้ความรู้โดยการพูดคุย	11	52.38
ให้ความรู้โดยการจัดประชุม/อบรม	6	28.57
ให้ความรู้โดยการแจกเอกสาร	1	4.76
แล้วแต่ความพร้อมของครู	3	14.29
มีน้อยไม่ต้องการให้ครูช่วย	1	4.54

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้ารับการอบรมเพื่อจะได้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (N = 25)		
ครูเคยเชิญ	-	-
ครูไม่เคยเชิญ	25	100.00
การเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบโปรแกรมการเรียนของลูก (N = 25)		
ครูเคยเชิญ	20	80.00
โดยเชิญในวันมอบตัว อธิบายโปรแกรมการเรียนเหมือนเด็กปกติ	1	5.00
โดยเชิญในวันประชุมผู้ปกครองร่วมกับเด็กปกติ		
อธิบายโปรแกรมการเรียนเหมือนเด็กปกติ	5	25.00
โดยเชิญประชุมเฉพาะผู้ปกครองเด็กพิเศษ		
อธิบายโปรแกรมเด็กพิเศษ	14	70.00
ครูไม่เคยเชิญ	5	20.00

จากตารางที่ 22 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 ไม่เคยได้รับการสำรวจความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาน้อย และผู้ปกครองที่มีความรู้ ความเข้าใจน้อย ร้อยละ 52.83 ต้องการให้ครูช่วยโดยการพูดคุย

ผู้ปกครองทั้งหมดไม่เคยเข้ารับการอบรมเพื่อจะได้มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ครูเคยเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบ
โปรแกรมการเรียนของลูก และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 70.00 ที่เคยเข้าร่วม
ประชุม ประชุมเฉพาะผู้ปกครองของเด็กพิเศษ อธิบายโปรแกรมการเรียนของ
เด็กพิเศษ

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความต้องการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ลูกเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ลูกเรียน (N = 25)		
ต้องการ	6	24.00
ให้จัดหาสื่อการเรียนการสอนให้มากขึ้น	1	16.67
ให้หาครูสอนพิเศษให้ในตอนเย็น	1	16.67
ให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมให้มากขึ้น	1	16.67
ให้คัดเลือกเด็กที่มีพัฒนาการใกล้เคียงกันเรียง ด้วยกัน	1	16.67
ให้เพิ่มจำนวนบุคลากรครู นักเรียนจะได้รับการพัฒนาเต็มที่	2	33.33
ไม่ต้องการ	19	76.00
เพราะยังไม่ทราบแนวทางการเรียนการสอน เท่าที่ควร	15	78.94
เพราะกลัวจะเป็นการก้าวก่ายหน้าที่ครู	2	10.53
เพราะไม่ได้เน้นให้ลูกได้ด้านวิชาการ เน้นให้ ปรับตัวเข้าสู่สังคมได้	2	10.53

จากตารางที่ 23 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 76.00 ไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการให้ลูกเรียน ผู้ปกครองที่ต้องการแสดงความคิดเห็นจำนวนมากร้อยละ 33.33 ต้องการให้เพิ่มจำนวนบุคลากรครู นักเรียนจะได้รับการพัฒนาเต็มที่

ตารางที่ 24 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความสม่ำเสมอในการติดต่อกับครู

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การติดต่อกับครู (N = 25)		
สม่ำเสมอ	11	44.00
โดยการโทรศัพท์	-	-
โดยการเขียนจดหมาย	2	18.18
โดยการพูดคุยขณะมารับ-ส่ง	9	81.81
ไม่สม่ำเสมอ	14	56.00
โดยการโทรศัพท์	-	-
โดยการเขียนจดหมาย	2	14.29
โดยการพูดคุยขณะมารับ-ส่ง เฉพาะเวลาที่มีธุระ	12	85.72

จากตารางที่ 24 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 ติดต่อกับครูไม่สม่ำเสมอ และร้อยละ 44.00 ติดต่อกับครูสม่ำเสมอ

วิธีการติดต่ออย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 81.81 พูดคุยกับครูขณะมารับ-ส่ง

วิธีการติดต่ออย่างไม่สม่ำเสมอ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 85.72 พูดคุยกับครูขณะมารับ-ส่ง เฉพาะเวลาที่มีธุระ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามวิธีการติดต่อกับครู

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การมีเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านหรือที่โรงเรียนของครู (N = 25)		
มี	14	56.00
ไม่เคยโทรศัพท์	11	78.57
เคยโทรศัพท์	3	21.43
ไม่มี	11	44.00
การไปเยี่ยมบ้านของครู (N = 25)		
เคย	2	8.00
ไม่เคย	23	92.00
การคุยกับครูเมื่อมารับ-ส่งลูก (N=17)		
คุย	15	88.24
สม่ำเสมอ	6	40.00
เฉพาะเวลาที่มีธุระ	9	60.00
ไม่คุย	2	11.76

จากตารางที่ 25 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 มีเบอร์โทรศัพท์ของครู และผู้ปกครองที่มีเบอร์โทรศัพท์ของครูส่วนใหญ่ร้อยละ 78.57 ไม่เคยโทรศัพท์หาครู ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 ครูไม่เคยไปเยี่ยมบ้าน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.24 คุยกับครูเมื่อมารับ-ส่งลูก ผู้ปกครองที่คุยกับครู ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 คุยเฉพาะเวลาที่มีธุระ

ตารางที่ 26 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับการมาโรงเรียนของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การมาโรงเรียนและการกลับบ้านของลูก (N = 25)		
รับ-ส่ง เอง	17	68.00
ลูกมาและกลับเอง	2	8.00
ลูกมาและกลับกับญาติ	2	8.00
ลูกมาและกลับกับรถ-รับส่ง	4	16.00
การมาโรงเรียนของลูก (N = 25)		
สาย	5	20.00
แจ้งให้ครูทราบ	3	60.00
ไม่ได้แจ้งให้ครูทราบ	2	40.00
ไม่สาย	10	80.00
การขาดเรียนของลูก (N = 25)		
การเรียนบ่อย	3	12.00
แจ้งให้ครูทราบก่อนขาดเรียน	-	-
แจ้งให้ครูทราบหลังขาดเรียน	2	66.67
ไม่ได้แจ้งให้ครูทราบ	1	33.33
ขาดเรียนไม่บ่อย	22	88.00

จากตารางที่ 26 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 รับ-ส่งลูกเอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ให้ลูกมาโรงเรียนไม่สาย และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ไม่ให้ลูกขาดเรียนบ่อย

ตารางที่ 27 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความสนใจในการเรียน
ของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเรียนหรือสมุดแบบฝึกหัด ของลูก (N = 25)		
ทราบ	20	80.00
จากการเปิดดู	13	65.00
จากการสอนการบ้านให้ลูก	7	35.00
ไม่ทราบ	5	20.00
เพราะไม่มีเวลาดู	3	60.00
เพราะให้ญาติดูแลเป็นประจำ	1	20.00
เพราะอ่านหนังสือไม่ค่อยออก	1	20.00
การทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันของลูก (N = 25)		
ทราบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	14	56.00
จากการถามครู	3	21.43
จากการเปิดสมุดของลูกดู	14	100.00
ไม่ทราบ	11	44.00
เพราะไม่ได้ดูแล	4	36.36
เพราะให้ญาติดูแลเป็นประจำ	1	9.09
เพราะอ่านหนังสือไม่ค่อยออก	1	9.09
เพราะครูเก็บสมุดไว้ที่โรงเรียน	5	45.46

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนของลูก (N = 25)		
ลูกเตรียมเอง	13	52.00
ญาติเตรียมให้	1	4.00
ผู้ปกครองเตรียมให้	10	40.00
ครูเตรียมให้ที่โรงเรียน	1	4.00
การทราบรายละเอียดของข้อสอบของลูก (N=25)		
ทราบ	7	28.00
ไม่ทราบ	18	72.00
เพราะไม่ได้ถามครู	15	83.33
เพราะครูไม่ได้ชี้แจง	1	4.00
เพราะไม่กล้าถามเกรงใจครู	2	11.77
การทราบเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนของลูก (N=25)		
ทราบ	8	32.00
ไม่ทราบ	17	68.00
เพราะไม่ได้ถามครู	13	76.46
เพราะครูไม่ได้ชี้แจง	2	11.77
เพราะไม่กล้าถามเกรงใจครู	2	11.77

จากตารางที่ 27 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือหรือสมุดแบบฝึกหัดของลูก ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 65.00 ทราบจากการเปิดดู

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 56.00 ทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันของลูก และผู้ปกครองทั้งหมดทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละวันของลูกจากการเปิดสมุดของลูกดู

การเตรียมอุปกรณ์การเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ผู้ปกครองรายงานว่าลูกเตรียมเอง

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ไม่ทราบรายละเอียดของข้อสอบของลูก และสาเหตุที่ไม่ทราบส่วนใหญ่ร้อยละ 83.33 เพราะไม่ได้ถามครู

และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลของลูก และสาเหตุที่ไม่ทราบส่วนใหญ่ร้อยละ 76.46 เพราะไม่ได้ถามครู

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการมีส่วนร่วมใน
การเรียนการสอนของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าถึงเกิดลูกขณะที่อยู่ในชั้นเรียน (N = 25)		
เคย	8	32.00
ไม่เคย	17	68.00
เพราะ เกรงใจครู	1	5.88
เพราะ เชื่อใจครู	1	5.88
เพราะ บ้านไกล	1	5.88
เพราะ ไม่มีเวลา	11	64.71
เพราะ กลัวลูกอแง	2	11.77
เพราะ ครูค่อนข้างดุ	1	5.88
การช่วยสอนหรือช่วยดูแลนักเรียนในชั้น (N = 25)		
เคย	8	32.00
ไม่เคย	17	68.00
เพราะ เกรงใจครู	1	5.88
เพราะ เชื่อใจครู	1	5.88
เพราะ บ้านไกล	1	5.88
เพราะ ไม่มีเวลา	7	41.18
เพราะ กลัวลูกอแง	2	11.75
เพราะ ครูค่อนข้างดุ	1	5.88

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การช่วยลูกเตรียมตัวสอบ		
ช่วย	16	64.00
บอกให้ทบทวนบทเรียน	8	50.00
ให้ญาติทบทวนให้	1	6.25
ให้นอนแต่หัวค่ำ	21	12.50
ให้มาโรงเรียนทุกวันช่วงใกล้สอบ	1	6.25
หาแบบฝึกหัดเสริมให้ลูกหัดทำ	4	25.00
สอนทุกวันเป็นการเตรียมอยู่แล้ว	1	6.25
ไม่ได้ช่วย	9	36.00
เพราะลูกไม่รับ	4	44.44
เพราะตนเองไม่ค่อยมีความรู้	2	22.22
เพราะไม่ทราบว่าข้อสอบมีรายละเอียดอย่างไร	3	33.33

จากตารางที่ 28 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ไม่เคยเข้า
สังเกตลูกขณะที่อยู่ในชั้นเรียน สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่เคยเข้าสังเกตส่วนใหญ่ร้อยละ
64.71 เพราะไม่มีเวลา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ไม่เคยช่วยสอนหรือช่วยดูแลนักเรียน
ในชั้น และผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 41.18 ไม่เคยช่วยสอนเพราะไม่มีเวลา

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 64.00 ช่วยลูกเตรียมตัวสอบ โดยผู้ปกครอง
ที่ช่วยลูกเตรียมตัวสอบครึ่งหนึ่งช่วยโดยบอกให้ลูกทบทวนบทเรียน

ตารางที่ 29 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประโยชน์และความเหมาะสมของสิ่งที่ลูกเรียนในขณะนี้

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ประโยชน์ของสิ่งที่ลูกเรียนในขณะนี้ (N = 25)		
มีประโยชน์	23	92.00
ไม่มีประโยชน์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	2	8.00
โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษนำไปใช้ไม่ได้	1	50.00
ลูกเรียนด้านวิชาการมากอยากให้เห็นด้าน พฤติกรรมมากกว่า	2	100.00
ความเหมาะสมกับระดับความสามารถของลูก (N = 25)		
เหมาะสม	23	92.00
ไม่เหมาะสม	2	8.00
คิดว่าเรียนช้ากว่าพัฒนาการของลูก	2	100.00

จากตารางที่ 29 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 คิดว่า
สิ่งที่ลูกเรียนในขณะนี้ มีประโยชน์

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 92.00 คิดว่าสิ่งที่ลูกเรียนในขณะนี้เหมาะสม
กับระดับความสามารถของลูก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปรึกษาครู
เกี่ยวกับอนาคตของลูกเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การปรึกษาครูเกี่ยวกับอนาคตของลูกเมื่อจบ ป.6 (N = 25)		
เคยปรึกษา	3	12.00
ไม่เคยปรึกษา	22	88.00
เพราะมีเวลาอีกหลายปี	12	54.55
เพราะยังไม่ทราบแนวทางการเรียนของลูก	9	40.90
เพราะมีกิจกรรมที่บ้านรองรับ	1	4.55

จากตารางที่ 30 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 ไม่เคย
ปรึกษาครูเกี่ยวกับอนาคตของลูกเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 54.55 ไม่เคยปรึกษาครูเพราะเห็นว่า
มีเวลาอีกหลายปีกว่าลูกจะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการรายงาน
เกี่ยวกับการบ้านของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทราบเกี่ยวกับการบ้านของลูก (N = 25)		
ทราบว่ามี การบ้าน	25	100.00
จากการถามครู	2	8.00
จากการถามลูก	15	60.00
จากการดูสมุดของลูก	4	16.00
จากการดูสมุดจดการบ้านของลูกและต้อง เซ็นรับทราบ	4	16.00
ไม่ทราบว่ามี การบ้าน	-	-
ความถี่ในการมีการบ้าน (N = 25)		
ทุกวัน	18	72.00
ไม่แน่นอน	3	12.00
สัปดาห์ละ 2 หรือ 3 วัน	4	16.00
วิชาที่ครูให้การบ้าน (N = 25)		
คณิตศาสตร์	2	8.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย	18	72.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สปช.	2	8.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย เตรียมความพร้อม	2	8.00
เตรียมความพร้อม	1	4.00
คณิตศาสตร์ ภาษาไทย ส.ป.ช. ส.ล.น. ก.พ.อ	1	4.00

ตารางที่ 31 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การทำการบ้านของลูก (N = 25)		
ลูกทำเอง	9	36.00
ให้ญาติสอน	5	20.00
ให้เพื่อนบ้านสอน	1	4.00
ผู้ปกครองสอนเอง	10	40.00
การยอมทำการบ้านของลูก (N = 25)		
ยอมทำ	22	88.00
ไม่ยอมทำ	3	12.00
แก้ปัญหาโดย		
บอกครู	-	-
ไม่บอกครูคิดว่าแก้ปัญหาเองได้	3	100.00
ความยากง่ายของการบ้าน (N = 25)		
ยาก	6	24.00
บอกครู	1	16.67
ไม่ได้บอกครู	5	83.33
ไม่ยาก	19	76.00

ตารางที่ 31 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การสอนการบ้านให้ลูก (N = 25)		
สอนได้	13	52.00
สอนไม่ได้	12	48.00
แก้ปัญหาโดย (N = 12)		
ขอความช่วยเหลือจากครู	3	25.00
ขอความช่วยเหลือจากญาติ	8	66.67
ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนบ้าน	1	8.33
ความกังวลใจในการทำการบ้านของลูก (N = 25)		
กังวล	3	12.00
บอกครู	1	33.33
ไม่บอกครูเพราะคิดว่าตนเองสอนได้	2	66.67
ไม่กังวล	20	80.00
มองไม่ออก	2	8.00

จากตารางที่ 31 แสดงว่าผู้ปกครองทั้งหมดทราบว่าลูกมีการบ้าน และส่วนใหญ่ร้อยละ 60.00 ทราบว่าลูกมีการบ้านจากการถามลูก

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ทราบว่าลูกมีการบ้านทุกวัน และการบ้านของลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 เป็นการบ้านคณิตศาสตร์และภาษาไทย

ผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 40.00 สอนการบ้านให้ลูกเอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 บอกว่าลูกยอมทำการบ้าน สอนการบ้านให้ลูกได้ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 เห็นว่าลูกไม่กังวลใจในการทำการบ้าน

ตารางที่ 32 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการรายงาน
เกี่ยวกับการถูกลงโทษของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การถูกลงโทษของลูก (N = 25)		
เคย	18	72.00
คุยกับครู	9	50.00
ไม่คุยกับครูเพราะเกรงใจ	2	11.11
ไม่คุยกับครูเพราะเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อย	7	38.89
ไม่เคย	-	-
ไม่ทราบ	7	28.00

จากตารางที่ 32 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 ทราบว่า
ลูกเคยถูกลงโทษ
ผู้ปกครองครึ่งหนึ่งคุยกับครูเมื่อลูกถูกลงโทษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการรายงานเกี่ยวกับ
ปัญหาพฤติกรรมของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การถูกเพื่อนในชั้นเรียนแกล้ง (N = 25)		
เคยโดนแกล้ง	24	96.00
บอกครู	4	16.67
ไม่ได้บอกครูเพราะลูกบอกครูเอง	2	8.33
ไม่ได้บอกครูเพราะครูบอกก่อน	4	16.67
ไม่ได้บอกครูเพราะเกรงใจ	3	12.50
ไม่ได้บอกครูเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ	11	45.83
ไม่เคยโดนแกล้ง	-	-
ไม่ทราบ	1	4.00
การไม่ยอมมาโรงเรียน (N = 25)		
ยอมมา	22	88.00
ไม่ยอมมา	3	12.00
แก้ปัญหาโดยให้ครูช่วย	2	66.67
แก้ปัญหาด้วยตัวเอง	1	33.33

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ ของลูก (N = 25)		
มี	8	32.00
แก้ปัญหาด้วยตนเอง	2	25.00
แก้ปัญหาโดยขอความช่วยเหลือจากครู	6	75.00
ไม่มี	17	68.00

จากตารางที่ 33 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 96.00 ทราบว่าลูกเคยถูกเพื่อนในชั้นเรียนแกล้ง ซึ่งผู้ปกครองจำนวนมากร้อยละ 45.83 ไม่ได้บอกครูเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 88.00 บอกว่าลูกอยากมาโรงเรียน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 เห็นว่าลูกไม่มีปัญหาพฤติกรรมอื่นๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการประสานงาน
ระหว่างครู ผู้ปกครองและนักวิชาชีพ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การติดต่อกับนักวิชาชีพ (N = 25)		
ติดต่อ	12	48.00
ครูทราบ	11	91.67
ครูไม่ทราบ	1	8.33
ไม่ได้ติดต่อ	13	52.00
การนำข้อมูลจากครูแจ้งให้นักวิชาชีพทราบหรือนำข้อมูล จากนักวิชาชีพแจ้งให้ครูทราบ		
แจ้ง	5	41.67
ไม่ได้แจ้ง	7	58.33
เพราะครูหรือนักวิชาชีพไม่ได้ถาม	6	85.71
เพราะนักวิชาชีพไม่ได้ให้ข้อมูลอะไร	1	14.29
การรับประทานยาของลูก (N = 25)		
รับประทานไม่สม่ำเสมอ	2	8.00
รับประทานสม่ำเสมอ	6	24.00
ครูทราบ	5	62.50
ครูไม่ทราบ	3	37.50
ไม่รับประทาน	17	68.00

จากตารางที่ 34 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00 ไม่ได้ติดต่อกับนักวิชาชีพ และร้อยละ 48.00 ติดต่อกับนักวิชาชีพ

ผู้ปกครองที่ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 91.67 ครูทราบว่าติดต่อกับนักวิชาชีพ

ผู้ปกครองที่ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่ร้อยละ 58.33 ไม่ได้นำข้อมูลจากครูแจ้งให้นักวิชาชีพทราบ หรือนำข้อมูลจากนักวิชาชีพแจ้งให้ครูทราบ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 85.71 ไม่ได้แจ้งข้อมูลเพราะครูหรือนักวิชาชีพไม่ได้ถาม

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 68.00 ลูกไม่ต้องทานยา รองลงมาร้อยละ 24.00 ลูกต้องทานยาสม่ำเสมอ

ผู้ปกครองที่ลูกต้องทานยาส่วนใหญ่ร้อยละ 62.50 ครูทราบ

คุรุวิทยาลัยพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการปรึกษาครูเกี่ยวกับ
พัฒนาการของลูก

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การปรึกษาครูเกี่ยวกับพัฒนาการของลูก (N = 25)		
เคยปรึกษา	13	52.00
โดยการเขียนจดหมายเมื่อมีปัญหา	3	23.07
โดยการพูดคุยเดือนละครั้ง	1	7.69
โดยการพูดคุยเกือบทุกวัน	7	53.85
โดยการพูดคุยนาน ๆ ครั้งทีเผลอ	2	15.39
ไม่เคยปรึกษา	12	48.00
เพราะลูกไม่มีปัญหา	3	25.00
เพราะครูค่อนข้างดี	1	8.33
เพราะไม่เคยเจอครู	7	58.33
เพราะจะสังเกตพัฒนาการของลูกเอง	1	8.33

จากตารางที่ 35 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 52.00

เคยปรึกษาครูเกี่ยวกับพัฒนาการของลูก และร้อยละ 48.00 ไม่เคยปรึกษา

ผู้ปกครองที่เคยปรึกษาลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 53.85 ปรึกษาโดยการพูดคุย
เกือบทุกวัน

ผู้ปกครองที่ไม่เคยปรึกษาลูกส่วนใหญ่ร้อยละ 58.33 เพราะไม่ค่อยเจอ
ครู

ตารางที่ 36 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ปกครอง จำแนกตามการเข้าร่วม
กิจกรรมพิเศษของโรงเรียน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ (N = 25)		
เข้าร่วม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	18	72.00
โดยมาร่วมด้วยตนเอง	18	100.00
โดยหาเอกสารมาให้	3	16.67
โดยบริจาคเงิน หรือวัสดุ อุปกรณ์ให้	14	77.78
ไม่เข้าร่วม	7	28.00
เพราะไม่มีกิจกรรมที่ให้ผู้ปกครองเข้าร่วม	5	71.43
เพราะลูกยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของกิจกรรมนั้น		
จึงไม่ได้ให้ลูกเข้าร่วม	2	28.57

จากตารางที่ 36 แสดงว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่ร้อยละ 72.00 เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษและร้อยละ 28.00 ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ ผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษทั้งหมดมาร่วมด้วยตนเอง ผู้ปกครองที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมพิเศษส่วนใหญ่ร้อยละ 71.43 เพราะไม่มีกิจกรรมให้ผู้ปกครองเข้าร่วม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการสัมภาษณ์ความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนา
นักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เป็นรายละเอียด
สรุปเป็นความเรียง

1) ด้านการเตรียมการและวางแผนการจัดโปรแกรมการเรียนร่วม

จากการสัมภาษณ์ถึงความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองบางคนไม่เข้าใจว่าลูกของตนเองมีความบกพร่องทางสติปัญญา ทราบแต่เพียงว่าลูกของตนเรียนช้าเพราะหมอบอกว่าลูกของตน "จะเรียนช้ากว่าเพื่อนนิดเดียว" และผู้ปกครองมีความหวังว่าเมื่อลูกโตขึ้นลูกจะหาย ผู้ปกครองบางคนทราบเพียงว่าลูกพูดไม่ชัดแต่ไม่ทราบสาเหตุและคิดว่า "เป็นกรรมพันธุ์โตขึ้นก็จะหายเอง" อีกทั้งคิดว่าที่ลูกเรียนไม่ทันเพื่อน "เพราะไม่สนใจเรียน" จึงเคี่ยวเข็ญให้ลูกเรียน ผู้วิจัยได้ถามครูว่าทำไมไม่พูดคุยกับผู้ปกครองเข้าใจ ครูตอบว่า "คุยแล้ว แต่ผู้ปกครองก็ไม่เข้าใจ ไม่ยอมทำความเข้าใจ เหมือนพูดกันคนละภาษา อธิบายอย่างไรก็ไม่เข้าใจ บอกว่าลูกมีความบกพร่องทางสติปัญญาก็ไม่เชื่อ ไม่ทราบจะทำอย่างไรดี แต่ก็แล้วแต่บุคคล บางคนที่พูดกันไม่รู้เรื่อง ครูก็จะให้พาเด็กไปศูนย์สุขวิทยาจิต กลับมาก็อ่อนลง เข้าใจลูกมากขึ้น แต่บางคนก็ไม่ยอมพาไป เคี่ยวเข็ญมากก็ไม่ได้ ไม่ยอมพาไปอย่างเดี๋ยวอยากให้หมอบอกว่าเด็กมีความบกพร่องทางสติปัญญาคนแรกบอกผู้ปกครองให้ชัดไปเลยว่าคุณมีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่ใช่บอกว่าเด็กจะช้า แต่ผู้ปกครองไม่ทราบว่าช้าอย่างไร"

ทั้งนี้ผู้ปกครองที่ลูกเข้ามาเรียนในโรงเรียนโดยผ่านทางสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร หรือผ่านกองการศึกษาพิเศษ หรือผู้ที่มีใบวินิจฉัยจากแพทย์มาแล้วว่าลูกต้องเข้าเรียนในชั้นพิเศษเรียนร่วมจะเข้าใจเด็ก แต่สำหรับผู้ปกครองที่ลูกเข้ามาเรียนในโรงเรียนแบบเด็กปกติก่อน และเมื่อพบความผิดปกติครูประจำชั้นก็จะส่งเด็กให้ครูการศึกษาพิเศษทดสอบว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาหรือไม่ ถ้าพบก็จะย้ายเด็กไปเรียนห้องพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ แม้ว่าครูส่วนใหญ่ได้

อธิบายสาเหตุแล้ว แต่ผู้ปกครองก็ยังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาน้อย บางคนไม่ทราบเลย รู้แต่ว่าเรียนช้า แต่ไม่รู้ว่าพัฒนาการของลูกต่างจากเด็กปกติอย่างไร จะพัฒนาได้อย่างไร และจะช่วยเหลือลูกได้อย่างไร

ด้านการประชุมเพื่อรับทราบโปรแกรมการเรียน ผู้วิจัยพบว่า ครูไม่ได้อธิบายโปรแกรมลงลึกถึงการเรียนการสอนเท่าที่ควร โดยครูเพียงบอกว่าเรียนเหมือนเด็กปกติ เนื้อหาน้อยลง ไม่ได้อธิบายให้ชัดเจน แต่จะพูดถึงกฎระเบียบของโรงเรียนมากกว่า

2) ด้านการดำเนินการตามแผนงาน

ในด้านการติดต่อระหว่างผู้ปกครอง ผู้วิจัยพบว่าผู้ปกครองที่พูดคุยอย่างสม่ำเสมอกับครูขณะมารับ-ส่ง เป็นคนเดิมเกือบทุกวัน คนที่มารับ-ส่งแล้วไม่คุยก็ไม่ได้คุยเกือบทุกวัน ส่วนการติดต่อโดยการเขียนจดหมาย ครูกับผู้ปกครองเขียนในสมุดการบ้านของนักเรียนเป็นข้อความสั้น ๆ ถึงกัน ส่วนใหญ่เขียนถึงกันในกรณีที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือ มีส่วนน้อยที่เขียนรายงานพัฒนาการ

นอกจากนี้ครูและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาต้นมีการติดต่อกันมากกว่าครูและผู้ปกครองของนักเรียนชั้นสูงกว่า สภาพเช่นนี้เกิดขึ้นในทุกโรงเรียนที่ผู้วิจัยไปสัมภาษณ์ และผู้วิจัยยังพบว่าที่ตั้งของชั้นเรียนมีความสัมพันธ์กับความถี่ในการติดต่อ กล่าวคือ ผู้ปกครองกับครูที่มีห้องเรียนที่อยู่ชั้นล่างของอาคารเรียน มีการติดต่อกันมากกว่าผู้ปกครองและครูห้องเรียนที่อยู่ข้างบน

การขาดเรียนของนักเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าถ้าไม่จำเป็น เช่น ไม่สบาย หรือผู้ปกครองไม่ติดธุระ เด็กมาโรงเรียนทุกวัน เด็กชอบมาโรงเรียนเพราะได้เล่นกับเพื่อน

ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ได้ติดต่อกับนักวิชาชีพ ครูให้เหตุผลว่า เพราะเป็นหน้าที่ของผู้ปกครอง ส่วนผู้ปกครองที่ไม่ได้ติดต่อกับนักวิชาชีพให้เหตุผลว่า ลุกไปหากี่ครั้งก็พูดเหมือนเดิม ส่วนครูที่ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่ นำข้อมูลจากนักวิชาชีพแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ หรือนำข้อมูลจากผู้ปกครองแจ้งให้นักวิชาชีพทราบ แต่ผู้ปกครองที่ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่ไม่ได้นำข้อมูลจากนักวิชาชีพแจ้งให้ครูทราบ หรือนำข้อมูลจากครูแจ้งให้นักวิชาชีพทราบ เพราะไม่มีข้อมูลแจ้งให้ทราบ

3) ด้านการติดตามประเมินผล

ครูทั้งหมดและผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยปรึกษากันเกี่ยวกับพัฒนาการนักเรียนโดยการพูดคุย แต่ส่วนใหญ่มักคุยกันเฉพาะเวลาที่มีปัญหา

4) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุน

ครูทั้งหมดได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษ โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองมาเข้าร่วมด้วยตนเอง กิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนจัดคือกิจกรรมวันพ่อ วันแม่ วันเด็ก งานประจำปีของโรงเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการสังเกตชั้นเรียนที่มีนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ผู้วิจัยได้จากการรวบรวมข้อมูลในการสังเกตครู จำนวน 5 คน เป็นครูที่ให้ความร่วมมือสูงในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย จำนวน 3 คน และเป็นครูที่ให้ความร่วมมือต่ำ จำนวน 2 คน และสังเกตผู้ปกครองจำนวน 31 คน ที่ติดต่อและให้ความร่วมมือ หรือปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือกับครูในช่วงที่ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตครู ผู้วิจัยใช้เวลาสังเกตครูคนละ 3 วัน แบ่งระยะเวลาที่สังเกตเป็น 2 ช่วงคือ ช่วงเช้าเวลา 07.00-8.30 น. และช่วงบ่ายเวลา 14.30-16.00 น. ดังสรุปได้ดังนี้

ครูที่ให้ความร่วมมือสูงในการให้สัมภาษณ์

1. ครูกิติรัตน์ (นามสมมติ)

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครู

ครูกิติรัตน์ เป็นครูผู้หญิง มีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 5 ปี

เมื่อทราบจุดประสงค์ในการขอสัมภาษณ์ครูกิติรัตน์ มีความยินดีที่จะตอบคำถามผู้วิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้เลย และเมื่อผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นัดเวลาสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์ ครูกิติรัตน์ขอเวลาเพื่อจะโทรศัพท์ติดต่อกับผู้ปกครองในวันนั้น และให้ผู้วิจัยโทรศัพท์ไปตามครูกิติรัตน์ในคืนนั้นเลย เพื่อจะได้ทราบว่าผู้ปกครองให้สัมภาษณ์ที่ไหน เวลาใด ครูกิติรัตน์ให้ความร่วมมือกับผู้วิจัยดีมาก เช้าวันรุ่งขึ้นผู้วิจัยก็ได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองที่โรงเรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ครูกิติรัตน์มาทำงานแต่เช้าทุกวัน ในตอนเช้าที่ห้องของครูกิติรัตน์ ผู้ปกครองจะมาส่งลูกและคุยกับครูกิติรัตน์บ้าง คุยกันเองบ้าง ครูกิติรัตน์บอกผู้วิจัยว่าห้องนี้เหมือนมีงานสั่งเสร็จทุกเช้าและเป็น

ผู้ปกครองที่เข้ามาก็จะมาคุยกับครูกิติรัตน์ เรื่องพฤติกรรมการณ์ของลูก ว่าถ้าไม่ใช่ของชอบก็จะไม่กิน ถ้าลูกบอกว่าอยากกินอะไร แม้จะทำให้ผิดไปจากนั้นไม่ได้

ปรึกษาครูกิติรัตน์ว่าจะทำอะไรคืออยากให้ลูกกินอาหารให้ครบทุกหมู่ ครูกิติรัตน์ก็แนะนำว่าให้ทำอย่างที่คุณชอบ แล้วก็ใส่อย่างอื่นที่เราต้องการให้เขารับประทานเข้าไปด้วย ให้แม่ลองดู ได้ผลยังไงแล้วมาบอกครูด้วย ผู้ปกครองบางคนมาส่งลูกถือกล่องข้าวเข้ามาด้วย มานั่งบ่น ถูกครูกิติรัตน์ดุว่าไม่ให้บ่นเตือนผู้ปกครองว่าใจร้อนไม่ยอมนั่งรอให้ลูกทานข้าวให้หมดจะเป็นผลเสียกับลูก เลี้ยงลูกไม่ให้ช่วยเหลือตัวเองไม่ดี บางคนก็ถามครู ว่าลูกไม่ค่อยทานผัก ทำอย่างไรดี ครูกิติรัตน์แนะนำว่าหัดให้ทานทีละนิด ใช้วิธีเชิญชวนอย่างบังคับ พูดดี ๆ กับลูก บางคนก็มาขอคำปรึกษาลูกไม่ค่อยมีสมาธิ ครูกิติรัตน์ได้แนะนำให้ฝึกร้อยลูกปัด บอกว่าให้ขยันฝึกถ้าอายุมากก็ยิ่งฝึกยาก บางคนก็มาเล่าว่าทำสร้อยข้อมือหาย ครูกิติรัตน์ได้จัดป้ายนิเทศเพื่อกระตุ้นผู้ปกครองให้เกิดความพยายามที่จะช่วยลูก ในระยะที่ผู้วิจัยสังเกต ครูกิติรัตน์เขียนประโยคว่า "รักลูกต้องปลูกปัญญา" ครูกิติรัตน์บอกผู้ปกครองว่าเขียนให้กำลังใจผู้ปกครอง ผู้ปกครองได้ชมครูกิติรัตน์ ว่าเข้าใจเขียนได้ดีมาก นอกจากนี้ผู้ปกครองห้องครูกิติรัตน์ มีการถ่ายเอกสารที่ขอมาจาก ดร. พัชรวิทย์ ที่เขียนเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มาแจกกันด้วย ผู้ปกครองท่านหนึ่งมาบอกครูกิติรัตน์ว่าให้บอกผู้ปกครองท่านอื่น ๆ ว่าให้รอก่อนถ่ายเอกสารยังไม่เสร็จ และผู้ปกครองฝากครูกิติรัตน์ ให้ประชาสัมพันธ์ถึงผู้ปกครองท่านอื่น ๆ ด้วยว่า ดร. พัชรวิทย์ เปิดสอนพิเศษ รับนักเรียนของโรงเรียน

6 คน ใครสนใจต้องรีบไปสมัคร

ทั้ง 3 วัน ที่ผู้วิจัยสังเกตครูและผู้ปกครองได้ติดต่อกันในลักษณะที่กล่าวมา แต่ในช่วงเช้าผู้ปกครองมามากกว่าในช่วงบ่าย เพราะในช่วงบ่ายครูที่เลี้ยงต้องนำนักเรียนเดินเป็นแถวไปส่งให้ผู้ปกครองที่หน้าโรงเรียนตามระเบียบของโรงเรียน ผู้ปกครองที่มาติดต่อจึงน้อยกว่าช่วงเช้า

2. ครูชนิษฐา (นามสมมติ)

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครู

ครูชนิษฐาเป็นครูผู้หญิง มีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 10 ปี

เมื่อทราบจุดประสงค์ในการขอสัมภาษณ์ ครูชนิษฐามีความยินดีที่จะตอบคำถามผู้วิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้เลย และเมื่อผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นัดเวลาสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่สะดวก และชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์ ครูชนิษฐาให้ผู้วิจัยมาสัมภาษณ์ผู้ปกครองในวันรุ่งขึ้นช่วงเวลาโรงเรียนเลิกได้เลย ครูชนิษฐาได้นัดผู้ปกครองให้โดยการเขียนจดหมาย เพราะผู้ปกครองที่ผู้วิจัยสุ่มได้ไม่มีโทรศัพท์

ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ทุกเช้าผู้วิจัยมาถึงห้องเรียนก่อนครูครูมาถึงห้องเรียนก่อนโรงเรียนเข้าเล็กน้อยทุกวัน ระหว่างที่ผู้วิจัยมาถึง มีผู้ปกครองมาส่งลูกประมาณ 2-3 คน มาส่งแล้วก็กลับ นักเรียนคนอื่น ๆ ก็ทยอยกันเข้ามา ผู้วิจัยถามถึงผู้ปกครอง นักเรียนตอบว่ามาส่งหน้าประตูโรงเรียน ไม่มีการติดต่อบริเวณครุกับผู้ปกครองตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกตในช่วงเช้า ในช่วงบ่ายของทุกวันที่ผู้วิจัยสังเกต ผู้ปกครองได้ขึ้นมารับลูกมากกว่าช่วงเช้าที่ขึ้นมาส่ง ผู้ปกครองส่วนใหญ่มานั่งรอหน้าห้องก่อนเวลาเล็กน้อย บางคนก็นั่งดูลูกท่องสูตรคูณบางคนก็ยื่นอ่านป้ายนิเทศที่ครูติดไว้หน้าห้อง ในระยะที่ผู้วิจัยสังเกตครูคิดเรื่อง "ใช้สมองอีกเสบ : สาเหตุของปัญญาอ่อน" เมื่อโรงเรียนเลิก ผู้ปกครองเข้ามาถามครูเกี่ยวกับการบ้านของลูก ว่าทำไมครูไม่ให้การบ้าน ครูบอกว่าให้ ผู้ปกครองบอกว่าไม่มี ลูกบอกว่าไม่มี คุณในกระเป๋าที่ไม่มี ครูเอะใจให้ไปดูในโต๊ะนักเรียน เด็กเอาไว้ในโต๊ะ ครูให้ผู้ปกครองเอากลับไป และบอกผู้ปกครองว่าพู่นี่เตือนไม่ให้ลืมอย่างวันนี้อีก ส่วนผู้ปกครองคนอื่น ๆ รับลูกแล้วก็กลับ ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกตในช่วงบ่าย มีวันเดียวที่ครูกับผู้ปกครอง 1 ราย พูดคุยกัน อีก 2 วัน ผู้ปกครองขึ้นมารับ ให้ลูกสวัสดีครูแล้วก็กลับ ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองไม่ได้ขึ้นมา โรงเรียนเลิกก็ถือกระเป๋าไปรอผู้ปกครองหน้าโรงเรียน

3. ครูคนางค์ (นามสมมติ)

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครู

ครูคนางค์เป็นครูผู้หญิง มีประสบการณ์การสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 13 ปี

ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง

เมื่อทราบจุดประสงค์ในการขอสัมภาษณ์ ครูคนางค์มีความยินดีที่จะตอบคำถามผู้วิจัย และอนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์ได้เลย และเมื่อผู้วิจัยขอความร่วมมือให้นัดเวลาสัมภาษณ์ผู้ปกครองที่สะดวก และชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์ ครูคนางค์ให้นักเรียนลงไปเชิญผู้ปกครองขึ้นมาบนห้องเรียน ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ครูมาโรงเรียนแต่เช้า นั่งตรวจงานของนักเรียนที่ตรวจค้าง นักเรียนเริ่มทยอยกันมา ไม่มีผู้ปกครองขึ้นมาส่งบนห้อง ไม่มีการติดต่อระหว่างครูกับผู้ปกครองตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกตในช่วงเช้า ในช่วงบ่ายของทุกวันที่ผู้วิจัยสังเกต เมื่อโรงเรียนเลิก นักเรียนเก็บของเตรียมตัวกลับบ้าน ไม่มีผู้ปกครองมาขึ้นรถหน้าห้อง นักเรียนเดินลง去找ผู้ปกครองข้างล่าง ครูยังอยู่ในห้องเรียน ไม่มีการติดต่อระหว่างครูกับผู้ปกครองผู้วิจัยถามครูว่าผู้ปกครองทำไมไม่ขึ้นมารับลูก ครูบอกว่าเป็นระเบียบของโรงเรียนไม่ให้ผู้ปกครองขึ้นมาบนโรงเรียน ผู้วิจัยบอกว่าน่าจะยืดหยุ่นสำหรับเด็กพิเศษบ้าง ครูบอกว่าคงเป็นไปไม่ได้เพราะโรงเรียนเป็นโรงเรียนได้รับรางวัลโรงเรียนดีเด่น มีแขกมาเยี่ยมบ่อยมาก ต้องเคร่งครัดระเบียบ ถ้าผู้ปกครองมีธุระก็เขียนจดหมายมา โทรศัพทมาหรืออาจรอครูอยู่ข้างล่าง แต่ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ผู้วิจัยเดินกลับพร้อมครูด้วย ไม่มีการติดต่อระหว่างครูกับผู้ปกครองทั้ง 3 วัน

ครูที่ให้ความร่วมมือดำเนินการให้สัมภาษณ์

1. ครูงามพิศ (นามสมมติ)

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครู

ครูงามพิศเป็นครูผู้หญิง มีประสบการณ์การสอนนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 14 ปี

เมื่อพบหน้าผู้วิจัยครั้งแรก ครูงามพิศหน้าบึ้งมาก และเมื่อทราบจุดประสงค์ในการสัมภาษณ์ ครูงามพิศบ่นว่า "ทำไมไม่บอกล่วงหน้า" ผู้วิจัยอธิบายว่าวันนี้เพียงแต่มาส่งหนังสือขออนุญาต และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการให้มานัดเวลาที่ครูงามพิศสะดวก ครูงามพิศหน้าบึ้งมากขึ้น และหันไปคุนนักเรียนว่าอย่าชน ครูงามพิศถามผู้วิจัยว่า "แล้วจะมาเมื่อไหร่" ผู้วิจัยบอกว่าให้ครูงามพิศนัดวัดที่ว่าง ครูงามพิศพูดว่า "ไม่ค่อยมีหรอก นี่คูลี ยุงจะตาย" ครูบ่นอยู่สักพักแล้วบอกให้ผู้วิจัยมาใน 3 วันถัดไป และผู้วิจัยก็ขอให้ครูงามพิศช่วยนัดผู้ปกครองที่ลุ่มได้และชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์ให้ด้วย ครูงามพิศบ่นว่า "ผู้ปกครองด้วยหรือ จะถามให้แต่ไม่แน่ใจว่าเขาจะมารีเปล่า" ผู้วิจัยตอบขอบคุณ

ก่อนถึงกำหนดวันไปสังเกตอีก 3 วัน ผู้วิจัยโทรศัพท์หาครูงามพิศที่โรงเรียนเพื่อขออนุญาต ครูงามพิศบ่นว่า "ยังไม่เสร็จอีกหรือคราวที่แล้วสัมภาษณ์ คราวนี้สังเกต" แต่ก็อนุญาตเมื่อผู้วิจัยบอกว่าครูงามพิศไม่ต้องคอยกังวลกับผู้วิจัย เคยปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างไรก็ทำอย่างนั้น ผู้วิจัยเพียงแต่สังเกตสภาพทั่วไปเท่านั้น

ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ทุกเช้าครูงามพิศมาถึงโรงเรียนแล้วจะไปนั่งรับประทานข้าวกับเพื่อนครูอีกอาคารหนึ่ง ระหว่างที่ครูงามพิศรับประทานข้าว ผู้ปกครองทยอยมาส่งลูกบนห้องแล้วก็กลับ ไม่มีผู้ปกครองมาหาครูงามพิศ จนโรงเรียนเข้าครูงามพิศ ควบคุมนักเรียนเข้าแถวแล้วจึงขึ้นมานบนห้องเรียน ครูงามพิศปฏิบัติเช่นนี้ในช่วงเช้าทั้ง 3 วันที่ผู้วิจัยสังเกต

ช่วงบ่ายผู้ปกครองขึ้นมารับลูก ครูงามพิศได้บ่นกับผู้ปกครองว่าวันนี้ลูกทำอะไรผิดบ้าง บางครั้งก็ว่าผู้ปกครองคนอื่นให้ผู้ปกครองด้วยกันฟัง เช่น

เด็กชายอันทำกระจกบนโต๊ะครูงามพิศแตก ครูงามพิศก็บ่นว่า "คูสิผู้ปกครองของอันยังไม่มาหาครูเลย เขียนจดหมายไป 3 วันแล้ว ไม่รู้เปิดดูสมุดลูกบ้างรีเปล่า ไม่มาก็อย่ามา" ผู้ปกครองคนอื่นฟังแล้วก็ยิ้ม ส่วนครูก็จะบ่นเรื่องนักเรียนให้ผู้ปกครองฟังอีก แต่บางวันผู้ปกครองก็ถามครูงามพิศเกี่ยวกับพฤติกรรมของลูก ครูงามพิศก็เล่าให้ฟัง ทั้ง 3 วันผู้ปกครองส่วนใหญ่มักเป็นคนเดิม ส่วนนักเรียนคนอื่น ๆ ผู้ปกครองรอรับข้างล่าง จนนักเรียนและผู้ปกครองกลับ ครูงามพิศเดินกลับตลอดทางที่เดินออกมาขึ้นรถไม่มีการติดต่อรหว่างครูกับผู้ปกครอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ครูจันทรา (นามสมมติ)

ข้อมูลเกี่ยวกับตัวครู

ครูจันทรา เป็นครูผู้หญิงจบการศึกษาระดับปริญญาตรี

มีประสบการณ์ในการสอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 12 ปี

เมื่อทราบจุดประสงค์ในการขอสัมภาษณ์ ครูจันทราดูเฉย ๆ นัดเวลาให้ผู้วิจัยโทรศัพท์มาก่อนในวันรุ่งขึ้น ผู้วิจัยโทรศัพท์ ครูจันทราเลื่อนไปอีก และนัดใหม่ นัดถึง 2 ครั้ง ผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ครูจันทรา และเมื่อขอความร่วมมือจากครูจันทราให้ช่วยนัดผู้ปกครองที่สู้ไม่ได้และชี้แจงเหตุผลในการสัมภาษณ์ ครูจันทราก็ให้ผู้วิจัยโทรศัพท์ไปถามอีกว่าผู้ปกครองอนุญาตหรือไม่ ผู้วิจัยโทรศัพท์ไป 3 ครั้ง ครูจันทรายังไม่ได้ติดต่อผู้ปกครอง บอกว่าลืม ผู้วิจัยทิ้งระยะประมาณ 2 สัปดาห์ แล้วโทรศัพท์ไปใหม่ ครูจันทรายังไม่ได้นัด ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากครูจันทรา โดยให้ครูจันทราเขียนจดหมายฝากไปกับนักเรียนในวันนั้นให้ผู้ปกครองมาวันรุ่งขึ้น เลย ผู้วิจัยจะมารอที่โรงเรียนตอนเย็น ครูจันทราบอกว่าไม่แน่ใจว่าผู้ปกครองจะว่างหรือเปล่า ผู้วิจัยบอกว่ามาเจอก็ไม่เป็นไร วันรุ่งขึ้นผู้วิจัยจึงได้สัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง

ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยสังเกต ไม่มีผู้ปกครองมาติดต่อกับครูจันทราเลย ทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่าย ครูจันทราบอกว่าเด็กโดดแล้ว ผู้ปกครองไม่ค่อยกังวลเท่าไร ถ้ามีธุระก็โทรศัพท์คุยกัน ไม่มีการติดต่อระหว่างครูกับผู้ปกครองทั้ง 3 วัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการสังเกตชั้นเรียนที่มีนักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากการสังเกตผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ ครูที่ให้ความร่วมมือสูงในการสัมภาษณ์จำนวนทั้งหมด 3 คน เป็นครูที่ยิ้มแย้มแจ่มใส คุยเก่ง มีความกระฉับกระเฉงว่องไว ซึ่งครูที่ให้ความร่วมมือสูงในการสัมภาษณ์จำนวน 2 คน มีการพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ ในเวลาเช้านี้ก่อนเข้าเรียนและเวลาเย็นหลังเลิกเรียน ส่วนครูที่ให้ความร่วมมือสูงในการสัมภาษณ์อีก 1 คน ไม่มีการติดต่อกับผู้ปกครองทั้งในเวลาเช้าและเย็น เนื่องจากโรงเรียนไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองขึ้นไปบนอาคารเรียน

ส่วนครูที่ให้ความร่วมมือต่ำในการสัมภาษณ์ จำนวนทั้งหมด 2 คน เป็นครูที่ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใส หน้าบึ้ง ไม่ค่อยคุย ครูจำนวน 1 คน มีการพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองเฉพาะเวลาเย็นหลังเลิกเรียน ส่วนใหญ่จะบ่นให้ผู้ปกครองฟังเกี่ยวกับความผิดของลูก ส่วนครูอีก 1 คน ไม่มีการติดต่อกับผู้ปกครองทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 สรุปภาพรวมของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนา
นักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1) ด้านการเตรียมการและวางแผนการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ร่วม

ครูส่วนใหญ่ไม่เคยสำรวจความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีบางส่วนเท่านั้นที่เคยสำรวจโดยการพูดคุย ครูส่วนใหญ่คิดว่าผู้ปกครองมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาน้อย และคิดว่าแก้ไขได้โดยการพูดคุย และผู้ปกครองก็เห็นว่าตนเองมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาน้อยและต้องการให้ครูช่วยเหลือโดยการพูดคุยเช่นกัน ครูทั้งหมดไม่เคยเชิญผู้ปกครองเข้ารับการอบรมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเพราะครูไม่มีเวลาจัด ครูส่วนใหญ่เคยเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบโปรแกรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยครั้งหนึ่งจัดชี้แจงแยกเฉพาะผู้ปกครองเด็กพิเศษ แต่อีกครั้งหนึ่งประชุมพร้อมผู้ปกครองเด็กปกติโดยไม่มีการชี้แจงเป็นพิเศษเกี่ยวกับเด็กพิเศษ แล้วแต่นโยบายของแต่ละโรงเรียน และผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุม การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่เคยให้ผู้ปกครองแสดงความคิดเห็น แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ต้องการแสดงความคิดเห็น เพราะยังไม่ทราบแนวทางการเรียนการสอนเท่าที่ควร

ผู้ปกครองบางคนไม่เข้าใจว่าลูกของตนมีความบกพร่องทางสติปัญญาทราบแต่เพียงว่าลูกของตนเรียนช้ากว่าเพื่อนๆ และผู้ปกครองมีความหวังว่าเมื่อลูกโตขึ้นลูกจะหาย บางคนทราบเพียงว่าลูกพูดไม่ชัด แต่ไม่ทราบสาเหตุและคิดว่าเป็นกรรมพันธุ์โตขึ้นจะหายเอง อีกทั้งคิดว่าที่ลูกเรียนไม่ทันเพื่อนเพราะไม่สนใจเรียน จึงเชิญเชิญให้ลูกเรียน นอกจากนี้ผู้ปกครองที่ลูกเข้ามาเรียนในห้องปกติก่อนและพบว่ามีความบกพร่องทางสติปัญญาที่หลัง ผู้ปกครองไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทาง

สติปัญญา ไม่ทราบว่าพัฒนาการของลูกต่างจากเด็กปกติอย่างไร จะพัฒนาได้
อย่างไร และจะช่วยเหลือลูกได้อย่างไร

2) ด้านการดำเนินการ

ครูส่วนใหญ่ติดต่อกับผู้ปกครองสม่ำเสมอโดยพูดคุยขณะผู้ปกครอง
มารับ-ส่งนักเรียน แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ติดต่อกับครูไม่สม่ำเสมอ คือมักพูดคุย
ขณะมารับ-ส่ง เฉพาะเวลาที่มีธุระเท่านั้น ผู้ปกครองที่พูดคุยกับครูมักเป็นคนเดิม
เกือบทุกวัน และข้อสังเกตที่พบคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ครูและผู้ปกครอง
มักมีการติดต่อกันมากกว่านักเรียนชั้นสูงกว่า ครูให้เหตุผลว่าเพราะผู้ปกครอง
เอาใจใส่ลูกที่เล็กมากกว่าลูกที่โตกว่า เช่นเดียวกับเด็กปกติ และห้องเรียนที่อยู่
ชั้นล่างการติดต่อระหว่างครูกับผู้ปกครองมีมากกว่าชั้นบนเพราะสะดวกในการพบปะ
มากกว่า แต่โรงเรียนบางแห่งไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองขึ้นบนอาคารเรียนผู้ปกครอง
มารับ-ส่งข้างล่างไม่มีโอกาสได้พบกับครู ครูและผู้ปกครองไม่ได้ติดต่อกัน

ครูทั้งหมดมีเบอร์โทรศัพท์ที่บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครอง และ
เคยโทรศัพท์ติดต่อเมื่อมีธุระจำเป็น ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีเบอร์โทรศัพท์ที่บ้าน
หรือที่โรงเรียนของครู แต่ไม่ค่อยโทรศัพท์เพราะไม่มีธุระ และครูส่วนใหญ่
ไม่เคยไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพราะไม่มีเวลา

ครูทั้งหมดทราบวิธีการมาโรงเรียนและกลับบ้านของนักเรียน
และได้คุยกับผู้ปกครองที่มารับ-ส่งนักเรียน แต่ส่วนใหญ่คุยเฉพาะคนที่มีธุระ
ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็คุยกับครูเฉพาะ เวลาที่มีธุระเช่นกัน และครูและผู้ปกครอง
ส่วนใหญ่รายงานตรงกันว่านักเรียนมาโรงเรียนไม่สายและขาดเรียนไม่บ่อย

ครูส่วนใหญ่คิดว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือเรียน
หรือสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียนจากการสอนที่บ้าน แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบ
จากการเปิดสมุดของลูกดู ครูส่วนใหญ่คิดว่าผู้ปกครองทราบเนื้อหาที่เรียนในแต่ละ
วันของลูกจากการเปิดสมุดดู ซึ่งตรงกับความคิดของผู้ปกครองส่วนใหญ่ แต่
ผู้ปกครองบางส่วนไม่ทราบเนื้อหาเพราะครูเก็บสมุด หนังสือหรือแบบฝึกหัดไว้ที่

โรงเรียนเพราะถ้าให้นักเรียนนำกลับบ้านส่วนมากมักหาย หรือขาดหรือสกปรก ครูส่วนใหญ่คิดว่าผู้ปกครองเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้ลูก แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ลูกเตรียมเอง ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่รายงานตรงกันว่าผู้ปกครองไม่เคยเข้าถึงเหตุผลในชั้นเรียนและไม่เคยช่วยสอนหรือดูแลนักเรียนในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เพราะผู้ปกครองไม่มีเวลา ครูทั้งหมดคิดว่าผู้ปกครองช่วยนักเรียนเตรียมตัวสอบโดยสอนทบทวนให้ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ให้ลูกทบทวนบทเรียนเอง ครูส่วนใหญ่คิดว่าผู้ปกครองทราบรายละเอียดของข้อสอบและการประเมินผล การเรียนของนักเรียน แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ทราบรายละเอียด ครูทั้งหมดเห็นว่าผู้ปกครองคิดว่าสิ่งที่นักเรียนเรียนในขณะนี้ มีประโยชน์ ซึ่งตรงกับความคิดของผู้ปกครองส่วนใหญ่ว่ามีประโยชน์ เพราะลูกมีพัฒนาการทางสังคมดีขึ้นมาก อ่านออกเขียนได้บ้าง ทั้งครูและผู้ปกครองเห็นว่าสิ่งที่นักเรียนเรียนในขณะนี้ เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน เพราะไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และทั้งครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยปรึกษากันเกี่ยวกับอนาคตของนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ครูทั้งหมดและผู้ปกครองส่วนใหญ่รายงานตรงกันว่าผู้ปกครองทราบว่าลูกมีการบ้านจากการถามลูก ทั้งครูและผู้ปกครองบอกว่านักเรียนมีการบ้านทุกวัน การบ้านที่ให้คือวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาไทย ครูส่วนใหญ่คิดว่านักเรียนทำการบ้านเอง แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่สอนการบ้านให้ลูก ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่รายงานตรงกันว่านักเรียนยอมทำการบ้านและการบ้านไม่ยาก ครูส่วนใหญ่บอกว่าผู้ปกครองเคยบ่นว่าสอนการบ้านไม่ได้ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่บอกว่าสอนการบ้านให้ลูกได้ ทั้งครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนไม่มีความกังวลใจในการทำการบ้าน

ครูทั้งหมดเคยลงโทษนักเรียน และผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่าลูกเคยถูกลงโทษ ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่ทราบว่านักเรียนเคยถูกเพื่อนในชั้นเรียนแกล้ง แต่ผู้ปกครองไม่ได้บอกครูเพราะเห็นเป็นเรื่องปกติ ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่รายงานตรงกันว่านักเรียนชอบมาโรงเรียน ครูส่วนใหญ่เห็นว่านักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ แต่ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าลูกไม่มีปัญหาพฤติกรรมอื่น ๆ

ครูส่วนใหญ่จะเก็บหนังสือ สมุดหรือสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียนไว้ที่โรงเรียน เพราะถ้าให้นักเรียนนำกลับบ้าน ส่วนมากจะหายหรือขาดบ้าง สกปรกบ้าง ถึงเวลาเรียนก็จะมีไม่มีเรียนครูจึงต้องแก้ไขปัญหาด้วยวิธีนี้

ในเรื่องการสังเกตชั้นเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าสังเกตชั้นเรียนเพราะไม่มีเวลา ผู้ปกครองบางส่วนเกรงใจครู เข้าใจว่าในแต่ละวันครูจะเหนื่อยมากไม่กล้ารบกวนอีก ครูบางคนไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองเข้าสังเกตชั้นเรียน เพราะถือว่า "การสอนเป็นเรื่องเฉพาะของครูกับนักเรียน" ครูไม่เปิดโอกาสมาก เพราะ "ไม่ใช่โรงเรียนเอกชน" นอกจากนี้บางโรงเรียนไม่อนุญาตให้ผู้ปกครองจับบนอาคารเรียนเพราะจะเกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ผู้ปกครองงังไม่กล้าขึ้น

ในการช่วยลูกเตรียมตัวสอบ ผู้ปกครองบางส่วนไม่ได้ช่วยเพราะคิดว่าลูกไม่รับ คือลูกไม่สนใจเรื่องการเรียนเลย ปกติทำการบ้านก็ทำด้วยความไม่เต็มใจทำอยู่แล้ว ทำเพราะเป็นหน้าที่ ถ้าจะให้ทบทวนเพิ่มอีกลูกคงไม่เอา

ในเรื่องของการทราบรายละเอียดของข้อสอบ ผู้ปกครองส่วนใหญ่รายงานว่าลูกใช้ข้อสอบของนักเรียนปกติ

ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าสิ่งที่ลูกเรียนในขณะนี้ มีประโยชน์ เพราะช่วยให้อ่านออกเขียนได้ เนื่องจากผู้ปกครองมีความกังวลว่าลูกจะอยู่ในสังคมได้ยาก ถ้าอ่านเขียนไม่ได้ กลัวลูกถูกหลอก นอกจากนี้ยังได้พฤติกรรมทางสังคมจากเด็กปกติ ลักษณะบุคลิกได้เลียนแบบเด็กปกติ เห็นว่าถ้าเรียนกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาทั้งหมด ลูกจะไม่มีพฤติกรรมคล้ายเด็กปกติได้เท่านี้ ผู้ปกครองหลายคนบอกว่าคิดไม่ผิดที่เอาลูกมาเรียนร่วมเพราะลูกมีพัฒนาการทางสังคมดีขึ้นมาก

เกี่ยวกับการปรึกษาอนาคตของนักเรียน เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยพบว่าครูไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่จะรองรับนักเรียนอย่างละเอียด ไม่มีเอกสารแนะนำ นอกจากนี้ในส่วนของผู้ปกครอง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่ทราบความสามารถ ไม่ทราบขีดสูงสุดของพัฒนาการของลูก มีความรู้สึกกังวลใจว่าลูกจะไปทางไหนได้บ้าง

ครูส่วนใหญ่บอกว่ามีนักเรียนที่ไม่อยากมาโรงเรียนเพราะถูกครู

ปกติลงโทษเมื่อนักเรียนเข้าไปเรียนร่วมบางวิชาแล้วลืมอุปกรณ์ที่ครูบอกให้เตรียมมา ครูประจำชั้นแก้ปัญหาโดยการสำรวจอุปกรณ์ของนักเรียนก่อน ถ้าไม่ครบก็จัดหาให้

ในการประสานงานระหว่างครู ผู้ปกครองและนักวิชาชีพ ผู้ปกครองที่ไม่ได้ติดต่อกับนักวิชาชีพส่วนใหญ่บอกว่าไม่ออกไปเพราะ "ไปที่ครั้งนักวิชาชีพก็พูดเหมือนเดิม"

3) ด้านการติดตามประเมินผล

ครูและผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยปรึกษากันเกี่ยวกับพัฒนาการของนักเรียน แต่พูดคุยเฉพาะเวลาที่พบกันและเขียนจดหมายเฉพาะเวลาที่มีปัญหา

4) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุน

ผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมส่วนใหญ่ที่โรงเรียนจัดและมีผู้ปกครองมาร่วมมาก คือ กิจกรรมวันพ่อวันแม่ ส่วนวันอื่น ๆ เช่น งานวันเด็ก งานประจำปีของโรงเรียน ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับคัดเลือกให้แสดงได้มาเข้าร่วมกิจกรรม สำหรับนักเรียนคนที่ครูไม่ได้คัดเลือก ทั้งผู้ปกครองและนักเรียนก็ไม่มาร่วมกิจกรรม หรือถ้านักเรียนมาผู้ปกครองก็ไม่ได้มา แต่ถ้ากิจกรรมใดที่ลูกเข้าร่วม ผู้ปกครองทั้งหมดให้ความร่วมมือโดยมาช่วยกิจกรรมด้วยตนเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 สรุปปัญหาของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

1. งานความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไม่ได้รับการระบุอย่างชัดเจนให้เป็นภาระงานส่วนหนึ่งของครูการศึกษาพิเศษในโรงเรียนร่วม
2. ผู้บริหารบางโรงเรียนยังไม่ได้เน้นโครงการเรียนร่วมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของงานในโรงเรียนอย่างสมบูรณ์และถาวร จึงไม่ได้ให้ความสำคัญและสนับสนุนอย่างจริงจัง
3. ครูการศึกษาพิเศษมีภาระงานอื่นหลายด้าน ทำให้ไม่สามารถทุ่มเทในงานความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
4. โครงสร้าง การใช้หลักสูตร และการบริหารโรงเรียนบางแห่ง ขัดแย้งกับหลักการหรือแนวคิดในการจัดการศึกษาพิเศษ โดยเฉพาะในเรื่องความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง
5. ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจำนวนมากขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และตระหนักถึงความสำคัญในบทบาทหน้าที่ของตนในการร่วมมือกับทางโรงเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ปัญหาของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองในการพัฒนา
นักเรียนประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพื่อสร้างรูปแบบของการ
จัดระบบความร่วมมือของครูและผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียนประถมศึกษา
ที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

จากการศึกษาความร่วมมือของครูและผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน
ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยการสัมภาษณ์และสังเกต ผู้วิจัยได้
นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ปัญหาของความร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครอง โดยได้
กำหนดเงื่อนไขภายนอกในการร่วมมือระหว่างครูกับผู้ปกครองไว้ 3 ประการ คือ
งบประมาณ ภาระงานของบุคลากร และการใช้หลักสูตร จากเงื่อนไขภายนอกได้
นำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบของโครงการ 6 โครงการเพื่อแก้ไขปัญหา
นำเสนอในรูปแบบภูมิ ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

